

ganste vist ikke vilde være heldigt. Jeg har imidlertid den Tillid til Regjeringen, at den vil vide at holde Rigsdagen ude af det, som den ikke skal blande sig i, og blot vil indrømme den, hvad der tilkommer den, nemlig et Tilfyn med, hvorledes de Indtægter, som Banerne afgive, forvaltes, og hvorledes Driften i det Hele taget indrettes til de paagældende Landdeles Tarv. — Den Formodning fra det ærede Medlems Side, at der allerede nu skulde kunne komme en Concurrence om at overtage Banernes Drift, anser jeg for aldeles urimelig. Jeg troer, at vi kun have Valget imellem at overdrage Banernes Drift til Staten eller til det sjællandske Jernbaneselskab. Der findes ikke nu nogensomhelst anden Concurrent paa Markedet, og Ingen vil fremstaae paa dette i Løbet af nogle faa Måaneder; — ja, maatte vel et fremmed Selskab, men med et saadant vil man jo af gode Grunde ikke indlade sig. Hertil skal jeg foreløbigt indskrænke mig.

Sessen: Den høitærede Ordfører har i Betænkningen afgivet saa gode Grunde for den Indstilling, hvortil Fleertallet af Udvalget har sluttet sig, at jeg ikke troer, at jeg behøver at føje Noget til de vægtige Argumenter, som deri ere anførte. — Jeg skal derfor ogsaa kun henvende mine Bemærkninger til den Deel af Betænkningen, som er afgiven af det ærede Mindretal, idet der deri forekommer Sætninger, som i og for sig kunde synes at være meget rigtige, og som ogsaa vilde være rigtige, hvis de anvendtes paa Statsdriften, men som ere urigtige, naar de anvendes paa Jernbanedriften ved et privat Selskab. Jeg sigter her ved navnlig til Begyndelsen af det ærede Mindretals Betænkning, hvor det er sagt, at det jo maa være Enhvers Ønske at søge at sammensøje vore ved Sunde og Belter adskilte Provinser paa alle Maader, og at Jernbanedriften, samlet i een Haand, dertil vil være et Mittel. Der er vist Ingen af os, der ikke fuldkommen kan tiltræde dette Ønske om en saa nøie Sammenlutning af Statsdelene som vel muligt, men hvor smukt det Billede, som Mindretallet viser os, end synes at være — dette Billede af en Styret, staaende med

det ene Been Østen for Storebelt og det andet Been Vesten for Lillebelt og holdende de Dampheste i sin Haand, der fare omkring paa Nerne og i Sjælland, maae vi dog, førend vi kunne erkjende dette Billede fuldstændigt tiltalende, see efter, hvem det er, den styrende Haand tilhører. Hvis det var den ansvarlige Regjerings Haand, der holdt Tømmerne, saa er det overmaade rigtigt og godt. Men Haanden tilhører en uansvarlig juridisk Person, som er omgivet af Actionaire, der have studd Publicum til Side, og som bestaaende raabe paa Dividende. — Dette er ikke noget Tiltalende ved Billedet, ligesaa lidt som dette, at Publicum er studd til Side. Det forekommer mig saaledes at være Betingelsen for, at Sætningen kan bifalbes, at det er i Statens Haand, den hele Drift er lagt, og ikke i en uansvarlig juridisk Persons eller et Actieselskabs Haand.

Men naar det dernæst anbefales, at der bliver Eenhed i de Grundsætninger, hvorefter Banerne ledes, saa er det ganske vist, at dette er meget hensigtsmæssigt, dersom Grundsætningerne i og for sig ere rigtige, men dersom de Grundsætninger, hvorefter Styrelsen stæer, ere urigtige, saa vil netop Eenheden i disse Grundsætninger og Anvendelsen af dem paa et større Omraade jo naturligtvis gjøre end mere Skade. Spørgsmaalet er da: Er det sandsynligt, at de Grundsætninger, hvorefter det sjællandske Selskab, dersom det fik Styrelsen af samtlige Jernbaner, vilde lede Driften, vilde være rigtige? Vilde de have Publicums og Statens Tarv for Die? Jeg troer, at det ved første og ved den senere Behandling af denne Sag er blevet tilstrækkeligt paavist, at den Sætning er uholdbar, at Publicums og Actionairenes Interesser falde sammen. Jeg troer, at det er tilstrækkeligt godgjort, at der er saamange særlige Interesser, som det sjællandske Selskab har i Sjælland fremfor i Sjælland og Thyen, at det er med god Grund, at der i Sjælland og Thyen næres en Frygt for, at Banerne der kun vilde blive betragtede som Filialer af den sjællandske Driftsbestyrelse, og at det vil gaae, som der er henpeget til i Mindretallets Betænkning, at disse Baner vilde blive overlodte til locale Medhjælpere. Men naar denne